

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 1 august 2009, ora 19³⁰

Ewald Frank

[...]

Suntem mulțumitori lui Dumnezeu fiindcă putem să ne adunăm aici ca să ascultăm Cuvântul Lui, cel sfânt și scump. Eu, la rândul meu, doresc să urez un „bun venit” tuturor aceluia care sunt prezenți și aceluia care sunt on-line și vă urez tuturor binecuvântarea lui Dumnezeu din toată inima mea. [salutări].

Aceste două zile să fie niște zile deosebite în viața noastră de credincioși. Împreună cu fratele Tati – cel mai bun traducător din engleză în franceză – am fost în Senegal, în Mali, în Coasta de Fildeș. Voi știți, Senegalul și Mali sunt două republici islamice, acolo sunt foarte puțini creștini, indiferent din ce direcție sau denominațiune ar fi. Și totuși, sute de oameni au venit ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu, din diferitele denominațiuni. Punctul culminant a fost, bineînțeles, în Abidjan, în Coasta de Fildeș, acolo unde au fost adunați peste 8000 de oameni, în două adunări, și, dacă am înțeles corect, atunci ei cu toții cred așa cum spune Scriptura, ei sunt credincioși biblici și sunt botezați pe Numele Domnului Isus Hristos și au primit totul ce a făgăduit Dumnezeu pentru timpul nostru prezent.

Înainte plecării noastre am avut o adunare cu 37 de predicatori. Voi știți, Dumnezeu întotdeauna are multe probleme cu predicatorii. Cu poporul situația este mai simplă, dar cu predicatorii situația este mai complicată, fiindcă toți doresc să aibă dreptate și atâta dreptate nu există pentru fiecare, ci noi cu toții dorim să dăm dreptate doar lui Dumnezeu și să credem așa cum spune Sfânta Scriptură, să nu adăugăm nimic și să nu scoatem nimic.

Eu, personal, sunt foarte mișcat de această predică pe care a citit-o și fratele... Este o predică a fratelui Branham intitulată „În prezența Lui”. Sunt foarte mișcat de faptul că noi avem nevoie de niște adunări în care Dumnezeu să aibă posibilitatea să Se descopere, niște adunări în care – așa cum este scris în predica aceasta, de multe ori a spus-o fratele Branham – în prezența lui Dumnezeu să nu rămână nimeni așa cum a fost înainte. Toți să trăiască o pocăință adevărată cu Domnul. Acesta este scopul adunării noastre: nu ca să fie făcută legătura cu predicatorul ci oamenii să primească legătura cu Dumnezeu și să aibă trăirile cu Dumnezeu. Eu nu voi citi toate pasajele, dar câteva totuși vor fi citite. Fratele Branham spune: „Întotdeauna când oamenii au venit în prezența lui Dumnezeu atunci a avut loc o influență foarte mare asupra lor.” Dar prima dată noi trebuie să înțelegem că într-o adunare în care este vestit doar Cuvântul lui Dumnezeu, noi suntem în prezența lui Dumnezeu. Amin!

Așa cum Dumnezeu a adunat poporul lui de legământ și le-a vorbit în stâlpul de foc și de nor, la fel noi am primit Cuvântul lui Dumnezeu și El ni l-a descoperit. Atunci Dumnezeu ne vorbește într-un mod direct. Următorul citat este: „În prezența lui Dumnezeu predicatorii cei mari au fost în stare, prin Cuvântul lui Dumnezeu, să transmită prezența lui Dumnezeu în adunare”. Când se întâmplă așa ceva? Când ascultătorii sunt de acord! Atunci când Dumnezeu vorbește prin vestire și ajunge la această țintă ca toată adunarea să fie conștientă de faptul că Dumnezeu este prezent, noi putem trăi ceea ce ne-a spus în Cuvântul Său. Mai departe este scris: „Adună Israelul căci Eu le voi vorbi!” Întotdeauna este vorba ca poporul lui Dumnezeu să fie adunat, ca Domnul să ne vorbească prin harul Său cel mare. Tema predicii este „În prezența Lui”! Este minunat dacă noi ne dăm seama de acest fapt și înțelegem că suntem readuși înapoi în zilele biblice, nu doar ca să ascultăm aici ceva, ci să-L trăim pe Dumnezeu în același mod cum s-a întâmplat la început. Mai departe este scris: „Noi venim în prezența Lui... Dacă un om vine o dată în prezența Lui, atunci el este schimbat o dată pentru totdeauna.” Eu cred că noi am trăit acest fapt: am trăit o pocăință, o înnoire, o naștere din nou, am avut multe trăiri cu Dumnezeu. Omul duhovnicesc trebuie să crească!

Următorul citat: „Priviți la Avraam, priviți la Moise, la Petru, la Pavel: din momentul în care au venit în prezența lui Dumnezeu, s-au recunoscut ca păcătoși și și-au pecetluit mărturia cu propria lor viață.” Aici fratele Branham s-a referit la Isaia 6 când proorocul a văzut slava lui Dumnezeu, L-a văzut pe Domnul stând pe tronul Său, heruvimii în stânga și dreapta Lui spuneau „*Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor*”. Atunci s-a întâmplat și cu Isaia și a spus: „*sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, și am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul oștirilor!*” După aceea, îngerul a luat un cărbune de pe altarul lui Dumnezeu și a atins buzele proorocului, atunci a fost curățit și cuvintele lui Dumnezeu au fost puse în gura lui și Domnul a întrebat: „*Pe cine să trimit, și cine va merge pentru Noi?*” Răspunsul a fost: „*Iată-mă, trimite-mă!*” Dar mai întâi a avut această trăire în prezența lui Dumnezeu: după ce i-au fost curățite buzele, el a fost de acord să fie mesagerul. În Fapte 2 a avut loc un botez cu Duh Sfânt și cu foc. Limbile de foc care s-au văzut au atins și au curățit și limbile celor prezenți și atunci lucrările mari ale lui Dumnezeu au fost vestite. De Rusalii nu au fost doar 11, 12 apostoli ci toată adunarea care a fost adunată acolo, care era în sala de sus, toți au fost botezați cu Duhul Sfânt și cu foc. Tuturor li s-au arătat aceste limbi și s-au așezat pe ei. În acest mod, Domnul a pus în slujba Lui Biserica Sa. Această slujbă El o conduce mai departe astăzi.

Dacă citim 1 Cor 12 sau 14, găsim acolo cuvântul „spre zidirea Bisericii” - toate darurile, toate slujbele sunt date pentru zidirea Bisericii. În Efeseni 4.11 scrie că Dumnezeu a pus aceste slujbe în Biserică pentru zidirea Trupului Său, ca toți să fie binecuvântați. Domnul Dumnezeu să binecuvânteze aceste gânduri și în special faptul că prezența lui Dumnezeu este foarte necesară. Noi, în prezența lui Dumnezeu să ascultăm Cuvântul și credința să se mărească în noi ca să avem aceste trăiri cu Dumnezeu. Noi nu suntem interesați doar de temele biblice ci dorim să avem și trăirile biblice.

Mi-a scris cineva: „Eu am reușit ca într-o țară din Africa să pregătesc pe cei credincioși pentru a treia venire a lui Hristos.” Noi trebuie să reușim prima dată să pregătim toți credincioșii pentru a doua venire a lui Hristos, nu pentru a treia! Dar dacă unii oameni sunt de acord că Domnul a venit deja, atunci ei așteaptă o a treia venire. Eu doresc să clarific acest lucru: fratele Branham a zis că există trei veniri ale Domnului nostru pentru Biserică – prima venire a fost ca să elibereze Biserica, a doua oară El vine ca să ia acasă această Biserică mântuită și să o ducă la Cina Domnului și a treia oară El vine împreună cu Biserica ca să fie instituit Mileniul păcii. Aceasta este rânduiala biblică despre cele trei veniri care sunt în legătură cu Biserica lui Isus Hristos.

Înainte de a mai intra în aceste detalii și să mai citim câteva versete biblice - eu sper că noi cu toții suntem de acord cu interiorul nostru ca Domnul să ne binecuvânteze și cel ce a intrat necredincios în această încăpere poate să plece credincios, cine a intrat legat poate să plece eliberat. Isus Hristos este același ieri, azi și în vecii vecilor și El rămâne în vecii vecilor același. Dacă noi am citit atent în Matei 12.20-21: *„nu va frânge o țevă ruptă (nu o trestie ruptă, ci o țevă) și nici nu va stinge un fitil care fumegă până va face să biruie dreptatea (nu judecata)”*. Domnul nostru este Biruitorul de pe Golgota, El ne-a dăruit o eliberare deplină. Fratele Branham a spus acest lucru într-un mod minunat: „Noi nu trebuie să ne mai gândim la păcatele noastre, păcatele sunt sub sângele Domnului”. Astăzi nimeni nu trebuie să mai mărturisească un păcat pe care l-a făcut acum 40 sau 50 de ani.

Dacă noi ne adunăm aici, atunci Domnul să aibă milă de noi; dacă este un gând astăzi, nu în urmă cu 20 sau 15 ani, eu astăzi nu mă preocup cu lucrul acela, ci cu ceea ce este astăzi. Astăzi să fim liberi, eliberați în prezența lui Dumnezeu și să spunem: „O, Doamne, în prezența Ta nimeni și nimic nu poate să reziste decât dacă este sub sângele Tău”. Deci în a treia zi Domnul nostru a înviat dintre cei morți și El spune: *„Eu trăiesc și voi de asemenea să trăiți. Eu am învins iadul și moartea și locuința morților”*. Matei 12.21: *„Și Neamurile vor*

nădăjdui în Numele Lui.” Noi ne-am pus nădejdea noastră în Domnul nostru!

Haideți să citim din Evrei 9.28, unde este scris despre revenirea lui Hristos: *„tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ci ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă.”* Amin! De prima dată a venit ca să ne mântuiască, a doua oară El vine ca să ne ia acasă la El. Avem cuvinte minunate în Luca 12.35: *„Mijlocul să vă fie încins, și făcliile aprinse și să fiți ca niște oameni, care așteaptă pe stăpânul lor”*. Ce spune Efeseni 6.13? *„De aceea, luați toată armătura lui Dumnezeu (nu a ta sau a mea), ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea, și să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit totul.”* Apoi ne este arătată care este această armătură: *„Stați gata dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii, având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii. Pe deasupra tuturor acestora luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău. Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.”* Aici ne este prezentată o armătură perfectă, de care noi avem nevoie ca să luptăm lupta credinței într-un mod corect și să fim biruitori prin El. Biruința Domnului nostru este și biruința noastră, totul s-a întâmpat pentru noi toți.

În 1 Cor 1. apostolul Pavel scrie direct despre această temă: v. 1: *„Pavel, chemat să fie apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și fratele Sosten, către Biserica lui Dumnezeu care este în Corint...”* v. 7: *„așa că nu duceți lipsă de nici un fel de dar, în așteptarea arătării Domnului nostru Isus Hristos.”* Pavel a scris Bisericii din Corint, unde toate darurile erau active, unde Trupul Domnului era în acțiune și unde mai erau niște lucruri nepotrivite. Dușmanul nu doarme niciodată și nu este de acord cu ce face Dumnezeu, ci întotdeauna el trebuie să deranjeze, când are ocazia. Dar modelul dumnezeiesc pentru Biserică rămâne valabil pentru totdeauna. În v.8: *„El vă va întări până la sfârșit, în așa fel ca să fiți fără vină în ziua venirii Domnului nostru Isus Hristos.”* Aceasta trebuie să se împlinească acum prin vestire, în prezența lui Dumnezeu, în cadrul poporului lui Dumnezeu. Noi să fim introduși și incluși în voia lui Dumnezeu și voia Lui, să o și facem. Ce a spus Domnul nostru: *„Cine*

sunt frații și surorile mele? Toți aceia care fac voia Tatălui Meu ceresc, aceștia sunt frații Mei și acestea sunt surorile Mele”. Toți ceilalți sunt poate frați vitregi sau surori vitrege, dar frații și surorile adevărate care sunt născuți din Dumnezeu sunt aceia care trăiesc în voia deplină a lui Dumnezeu.

Cu privire la frați și surori, în Evanghelia lui Ioan este spus un lucru foarte frumos, în Ioan 20.17: „*Nu mă ține*”, *i-a zis Isus*, „*căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci du-te la frații Mei, și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru.*” Du-te la frații Mei! El în toate a devenit identic cu frații Lui. Se poate reciti în Evrei 2. Știți ce mă bucură pe mine? Noi putem să mergem de la un verset biblic la alt verset biblic și să știm că așa este scris, ca „Așa vorbește Domnul!” și credința noastră este fundamentată biblic iar Dumnezeu ne va încununa cu har și cu îndurare.

În Evrei 2 ar trebui să citim versetele de la 11 la 17, dar citim doar locul care se referă la ceea ce am devenit noi înaintea lui Dumnezeu. V.11: „*Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți, sunt dintr-unul (din același Tată – în limba germană). De aceea, Lui nu-I este rușine să-i numească ”frați”*”. În Ps.22.22: „*Voi vesti Numele Tău fraților mei și Te voi lăuda în mijlocul adunării*”.

Continuăm puțin cu tema revenirii Domnului nostru. Frați și surori, ceea ce se va întâmpla înaintea revenirii Domnului este important pentru noi. Am spus-o deja: dușmanul întotdeauna va avea grijă să existe neliniște, chiar prin învățături false... Eu doresc ca să citesc din Romani 16.17: „*Vă îndemn, fraților, să vă feriți de cei ce fac dezbinări și tulburare împotriva învățăturii, pe care ați primit-o. Depărtați-vă de ei. Căci astfel de oameni nu slujesc lui Hristos, Domnul nostru, ci pântecelei lor și, prin vorbiri dulci și amăgitoare, ei înșeală inimile celor lesne crezători.*” Așa ceva nu este permis să se întâmple. Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său, Dumnezeu veghează asupra noastră. Eu doresc să știu din partea voastră: sunteți cu toții fundamentați puternic în învățătura biblică? Dumnezeu ne-a dăruit acest fundament și a putut să ni-l descopere, acest fundament pe care să fim noi zidiți astfel ca totul să fie rânduit și fundamentat biblic!

Aici sunt scrise două cuvinte în v. 17: ei aduc „dezbinări” și „tulburare”. Haideți să vedem care sunt aceste dezbinări și tulburări, ce

spune Sfânta Scriptură despre acestea. Matei 18.7: *„Vai de lume, din pricina prilejurilor de păcătuire! Fiindcă nu se poate să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de omul acela prin care vine prilejul de păcătuire!”* Acestea trebuie să vină și ducerea în eroare trebuie să vină și tulburare (în limba germană se aseamănă cuvintele „prilej de păcătuire” cu „tulburare”).

Aici am ajuns la un punct pe care doresc să-l scot în evidență: ce s-a întâmplat în Geneza 2 și ce s-a întâmplat în Geneza 3. Acolo Dumnezeu a vorbit foarte clar, a dat niște porunci cu ce este permis să se facă și ce nu. Cum au ajuns ei să fie duși în eroare, cum au ajuns la această păcătuire? Nu a fost luată din aer, ci ceea ce a spus Dumnezeu a fost folosit pentru scopul de a fi duși în eroare primii oameni, ca să păcătuiască. Minciuna aceasta se practică la fel până în ziua de azi. Fără Cuvântul lui Dumnezeu dușmanul nu poate să mintă oamenii, el întotdeauna vine cu Cuvântul, el îl pune sub semnul întrebării, argumentează, îl răsuțește, el vine cu minciuna lui dar dorește să dovedească totul cu Scriptura. Mergeți la Geneza 1: *„să facem om”*. Dușmanul, până acum, a mințit toți teologii, ei și-au pierdut mințile, el le-a șoptit: acolo au fost mai mulți, căci s-a zis „haidem”... deci există acolo un plural și pe acest verset biblic pe care dușmanul li l-a prezentat fals, ei și-au bazat dogma trinității. Cine citește mai departe Sfânta Scriptură știe cui i-a vorbit Dumnezeu „haidem”... Tot cerul era prezent când Domnul a făcut pământul, așa cum e scris și în Iov 38. Cine citește mai departe în Geneza va vedea clar. Când dușmanul ia un verset biblic, îl sucește și atunci minciuna este perfectă. Eva a spus: *„șarpele m-a amăgit”*. De ce? Fiindcă Cuvântul original nu a fost lăsat în felul în care a fost dat ci a fost prezentat fals.

Așa a fost situația și în Matei 4, cu Domnul nostru. Întotdeauna dușmanul a spus: *„este scris”*, *„El va trimite pe îngerii Lui și ei te vor purta pe mâinile lor”*, *„este scris...”*. Dar Domnul întotdeauna i-a răspuns: *„de asemenea este scris”*. Luați toate celelalte versete biblice. Dușmanul minte pe oameni prin faptul că el răsuțește Cuvântul, îl prezintă fals dar bazându-se, de obicei, doar pe un singur verset. Și acestea sunt ducerile în eroare care au loc în cadrul poporului.

Dacă cineva vorbește despre a treia venire a lui Hristos.... Eu am spus-o: unde rămâne a doua venire a lui Hristos? În această

legătură doresc să citesc doar două versete biblice. Noi am vorbit deja despre aceasta și am dovedit cu Scriptura ce se va întâmpla. Primul verset din Romani 8.19: *„De asemenea, și firea așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea filor lui Dumnezeu.”* V. 21: *„că și ea va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să aibă parte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu.”* V. 23: *„Și nu numai ea, dar și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului suspinăm în noi, și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru.”* Aceasta este desăvârșirea celor mântuiți, adică răscumpărarea trupului nostru. Și acum din 1 Cor 15.53: *„Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire.”* Aceasta formează o unitate la revenirea Domnului nostru Isus Hristos. V. 54: *„Când trupul acesta supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris:”* *Moartea a fost înghițită de biruință. Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?”* Totul a trecut odată pentru totdeauna și biruința lui Dumnezeu s-a descoperit.

În ultima duminică din Zürich noi am citit cuvântul din Moise. Eu foarte scurt doresc să spun câteva detalii. Citesc din Lev. 8.6. Aici este vorba despre locuința Domnului și despre ce să facă preoții înainte de slujba Domnului. În v. 8 citim despre pieptar, despre Urim și Tumim, despre mitră și sunt date toate aceste legi. În v. 10: *„Moise a luat untdelemnul pentru ungere, a uns sfântul locaș și toate lucrurile, care erau în el, și le-a sfințit.”* Aici este vorba despre ungere, despre dedicare. Întotdeauna oamenii au fost dedicați lui Dumnezeu prin ungere, altarul și tot ce era acolo prezent. Se poate citi și în v. 13 și 14. Ajungem la v. 22, unde *„Moise a luat untdelemnul pentru ungere, a uns sfântul locaș și toate lucrurile, care erau în el, și le-a sfințit.”* Ne este spus cum trebuia jertfit acest berbec. V. 23: *„Moise a junghiat berbeculele, a luat din sângele lui, și a pus pe marginea urechii drepte a lui Aaron, pe degetul cel mare al mâinii drepte și pe degetul cel mare de la piciorul lui cel drept.”* Înainte ca să jertfească pentru popor și să facă la fel, aceeași practică, Aaron și fii lui trebuiau să-și facă lor. În acest mod ei erau dedicați lui Dumnezeu prin harul Său: urechea, degetul cel mare... Această practică de împăcare trebuia mai întâi să fie făcută cu ei. Voi știți că aici a fost turnat și untdelemnul pe capul

lui Aaron și toți au fost unși și dedicați lui Dumnezeu, cum se poate citi în v. 12.

Citim din Levitic 14. Voi știți că au existat diferite jertfe acolo, pentru fiecare sferă pământească exista o altă jertfă. În acest mod omul putea să fie împăcat din cap până în picioare și să fie pus în slujba lui Dumnezeu. Citim de la v. 13: *„Să junghie mielul în locul unde se junghie jertfele de ispășire și arderile de tot, adică în locul sfânt; căci, la jertfa pentru vină, ca și la jertfa de ispășire, dobitocul pentru jertfă va fi al preotului: el este un lucru preasfânt. Preotul să ia din sângele jertfei de ispășire, să pună pe marginea urechii drepte a celui ce se curățește, pe degetul cel mare de la mâna dreaptă a lui, și pe degetul cel mare de la piciorul drept.”* Mai înainte această practică a fost făcută cu Aaron, cu acel bărbat pe care Dumnezeu l-a hotărât ca să fie Mare preot, după aceea cu fiii lui și apoi cu toți din popor care veneau să jertfească. Urechea, mâna și piciorul trebuiau aduse sub împăcare, tot omul trebuia ca să fie dedicat lui Dumnezeu. Nu știu ce importanță au aceste cuvinte pentru voi. Dumnezeu a hotărât urechea ca să ascultăm de ceea ce ne spune El nouă. Dar haideți să fim cinstiți: dacă noi nu suntem sub sânge și dacă nu este pus totul sub sângele Lui, urechea, mâna, piciorul, atunci ce se întâmplă cu noi? Atunci cuvintele legământului trec pe lângă noi și nici nu ne vorbesc. Împăcarea a fost lucrul cel mai important, împăcarea trebuia să vină prin sânge. Tot omul trebuia să fie inclus în această ispășire: urechea, mâna și piciorul, totul trebuia să fie dedicat lui Dumnezeu.

M-a mișcat foarte mult ceva ce am citit duminica trecută. V. 15: *„Preotul să ia untdelemn din log, și să toarne în palma mâinii stângi. Preotul să-și moaie degetul mâinii drepte în untdelemnul din palma mâinii stângi, și să stropească din untdelemn de șapte ori cu degetul înaintea Domnului.”* Și acest număr este foarte important în cadrul Împărăției lui Dumnezeu, chiar până în cartea Apocalipsei. După aceea vine lucrul foarte important în v. 17: *„Din untdelemnul care-i mai rămâne în mână, preotul să pună pe (moalele) marginea urechii drepte a celui ce se curățește, pe degetul cel mare al mâinii drepte și pe degetul cel mare al piciorului drept, deasupra sângelui de la jertfa pentru vină.”* Amin! Aceasta este Evanghelia, aceasta este o veste minunată: tot ce este sub sânge și a fost împăcat cu Dumnezeu

mai târziu va fi uns, aceeași ureche, același deget al mâinii și piciorului, pretutinden unde a fost sângele a venit și undelemnul, ungerea. Lăudat și slăvit să fie Numele Domnului!

Prin sânge noi am fost răscumpărați, neprihăniți prin credință odată pentru totdeauna și după aceea botezați cu Duhul Sfânt, dedicați lui Dumnezeu. Ceata răscumpărată prin sânge este dedicată lui Dumnezeu. Dedicarea se face prin Duhul Sfânt! Noi nu trebuie doar să o înțelegem, ci aceste pilde ale Testamentul Vechiului au o importanță minunată și pentru noi. Prin aceste jertfe, prin toate practicile din Vechiul Testament El a spus mai dinainte ce avea să împlinească în singura jertfă din Noul Testament, când sângele Legământului celui nou va fi vărsat, când Biserica nouotestamentară va fi adusă sub sângele Mielului lui Dumnezeu. Noi am auzit și am cântat mai mult despre Golgota decât despre ori ce altă temă. Eu sunt mulțumitor despre faptul că acest sâmbure ale mântuirii este în centrul vestirii noastre. Noi trebuie să ne reîntoarcem la început și să spunem că ambele lucruri s-au întâmplat: eliberarea prin sânge și apoi ceata răscumpărată prin sânge, biserica primară, s-a adunat în camera de sus când a venit ziua Cincizecimii și atunci a venit Duhul Sfânt peste ei și cu toții au fost umpluți de Duhul Sfânt și cu foc. Au vorbit în alte limbi așa cum Duhul le-a dat ca să vorbească.

Întrebarea este, frați și surori, unde este poziția noastră acum? Noi suntem eliberați, noi am primit mesajul, noi putem spune pe drept așa ceva. Noi nu ne deosebim doar de toate direcțiile de credință, noi ne deosebim și de așa-zisele direcții din cadrul mesajului timpului de sfârșit. Trebuie să o spunem clar: ne deosebim de toți. Așa cum a fost situația în trecut, așa este și azi, Domnul își zidește Biserica Lui și nicio învățătură falsă nu are loc în ea, doar vestirea adevărată. Tot restul deranjează, duce în eroare.

Noi am citit-o foarte clar și am scos-o în evidență: există două sfere de influență. O sferă de influență este Duhul lui Dumnezeu. Peste cine vine Duhul lui Dumnezeu? Cine au fost unși? Aceia care mai înainte au fost curățiți prin sângele împăcării! Eu sunt foarte bucuros de acest fapt și chiar pe acel loc, deasupra sângelui de la jertfa pentru vină a fost făcută dedicarea. Nu doar degetul drept, ci toată mâna, nu doar urechea ci tot capul nostru, nu doar degetul mare de la piciorul

drept ci din cap până în picioare am fost eliberați și sângele Legământului celui nou vorbește pentru noi! Vă rog frumos, primiți-o! Mulțumiți lui Dumnezeu pentru împăcarea și iertarea pe care El ne-a dat-o prin harul Său și haideți ca împreună să așteptăm prin credință, pe baza făgăduințelor date de Dumnezeu, ca turma răscumpărată prin sânge să formeze Trupul Domnului și noi cu toții, printr-un singur Duh să fim botezați într-un singur Trup. În acest mod Dumnezeu la sfârșit va prezenta biserica în același mod cum a făcut și înainte, astfel ca toată biserica să devină o binecuvântare.

Să cuprindem ce am vrut să spunem astăzi și ce Domnul mi-a pus pe inimă să spun astăzi: nu o cale proprie, nu o voie proprie, nu o învățătură sau „descoperire” proprie, nimic propriu, ci noi să ne supunem total mâinii puternice a lui Dumnezeu, să ne supunem întregului Cuvânt al lui Dumnezeu, întregului Plan a lui Dumnezeu, prin harul Său și pentru aceasta este necesar să fim dedicați, mântuiți. Noi am cântat-o deseori: „Sub sângele, sub sângele scump al mântuirii”. Eu sunt convins că noi am trăit mai mult decât am putut să vedem în viețile noastre, poate nu ne-am dat seama de tot, se poate întâmpla: „Da, nu s-a schimbat nimic, eu mă duc la serviciu... Îmi fac meseria ...” Pe dinafară, totul a rămas ca mai înainte, dar în interiorul nostru am fost înnoiți, am primit legătura cu Dumnezeu. Exteriorul va veni, așa cum am citit, atunci putrezirea va fi îmbrăcată cu nemurire. Aceasta se referă la trup, dar noi în suflet suntem mântuiți.

Am putea citi aici versetele cele mai minunate din Romani și Evrei, că eliberarea este desăvârșită. Credeți acest lucru? Noi suntem eliberați! Eu doresc ca toți să înțeleagă acest lucru - pe dinafară fiecare își execută meseria lui, sunt multe profesii.. fiecare își face profesia lui: avocat, învățător, sunt multe meserii, fiecare își are meseria lui. Dar asta este pe dinafară, în interiorul nostru a avut loc o înnoire prin harul Domnului. Pentru acest lucru suntem mulțumitori Domnului din toată inima. Astăzi ne vom pune la dispoziția lui Dumnezeu și-l vom ruga pe El ca ceea ce a fost un model în Vechiul Testament și s-a împlinit în Noul Testament să se îplinească și în noi. Gândiți-vă la Domnul nostru: El a fost Unsul și noi suntem unșii, El a fost Fiul, noi fii și fiice ai lui Dumnezeu. Eliberarea a fost perfectă, desăvârșită, noi o primim prin credință și suntem mulțumitori lui Dumnezeu.

Am înțeles noi lecția aceasta: jertfa a fost adusă, preotul a pus sângele corect, acolo unde trebuia ca să fie pus sângele jertfei de ispășire, chiar și în aceste 40 de pilde pe care le-a folosit Domnul nostru ca să prezinte Împărăția lui Dumnezeu, întotdeauna citim: „Cine are urechi, să asculte”. De exemplu în Matei 13 și apoi în Apocalipsa: „Cine are urechi, să asculte ce zice Duhul bisericilor”.

În această legătură doresc să fac o comparație destul de tristă. Noi vedem toate adunările acestea carismatice și adunări de vindecare, etc. Acolo o femeie care organiza adunări carismatice a vorbit despre botezul cu Duhul Sfânt ca și când ai discuta în târg, a râs chiar despre acest fapt, a vorbit despre un bărbat care a fost botezat în WC... Astăzi există multă ducere în eroare, cu mult tam-tam, cu multă muzică, ei vorbesc despre ungere, ei nici măcar nu sunt sub sânge, cum să fie sub conducerea Duhului? Ei mint oamenii! Domnul nostru ne-a avertizat că înaintea revenirii Lui vor veni acești tovarăși. De aceea este scris: „băgați de seamă să nu vă înșele cineva”.

Unii rămân acolo unde sunt, imită tot ce vor, dar ceilalți au recunoscut că un Legământ nou a fost încheiat. Sângele Legământului cel nou a curs, noi suntem eliberați prin sângele Mielului și dușmanul nu mai are nici un drept în viețile noastre. Iar prin ungerea Duhului Sfânt vom fi dedicați lui Dumnezeu. Turma răscumpărată prin sânge este apoi dedicată lui Dumnezeu pentru slujba Lui. În acest mod, printr-o credință deplină și dedicare deplină vom da mai departe Cuvintele lui Dumnezeu, până vom trăi chiar și ultimele lucruri făgăduite de Dumnezeu. Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze!

Sunteți de acord să dedicați totul lui Dumnezeu, urechea, degetul, etc? Sunteți de acord ca să fiți dedicați lui Dumnezeu din cap până în picioare? Sângele Domnului este puterea, slujiți Dumnezeului atotputernic, doar Lui îi aducem cinstea. Noi ne deosebim de toți și Dumnezeu a decis aceasta, astfel ca respectul față de Cuvântul Lui să fie în inimile noastre. Noi am înțeles că Dumnezeu face toate lucrurile conform Cuvântului Său. Biserica-Mireasă nu este un amestec, ci o Mireasă curată a Cuvântului. În acest mod noi vom înainta printr-o credință deplină și vom trăi ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Dumnezeu este credincios, El va duce la sfârșit lucrarea Lui până în ziua lui Hristos, în tine, în mine, în noi toți. Câți primesc eliberarea deplină

prin sângele Mielului? Spuneți „Amin!” Amin! Câți doresc să fie dedicați lui Dumnezeu din cap până în picioare? Atunci să ne ridicăm și să mulțumim împreună Domnului Dumnezeuului nostru. Mulțumim și pentru Testamentul Vechi, pentru toate pildele din el care au o mare importanță în planul mântuirii - aceste pilde ne-au fost lăsate și noi suntem mulțumitori pentru acestea.

Haideți să cântăm împreună, în timp ce prin credință ne uităm la Golgota!

În timp ce ne aplecăm capetele noastre și ne rugăm și ne dedicăm Domnului prin credință, vă rog frumos primiți-o, s-a întâmplat pentru noi: Isus Hristos a intrat ca Mare preot credincios, după ce ne-a eliberat. El a intrat cu propriul Său sânge în Locul Preasfânt ceresc, El ne-a dăruit o eliberare completă în duh, suflet și trup. Trupul este eliberat astfel ca înaintea schimbării noastre să fie vindecat. Vindecarea și eliberarea au avut loc în aceeași zi, în același moment. Sângele a fost dat pentru împăcarea noastră, ca să ne dăruiască mântuirea. Domnul nostru a fost batjocorit și lovit, ca noi să fim vindecați de bolile noastre. De aceea este scris: „în rănilor Lui suntem tămăduiți”. Nu doar salvarea sufletului ci și vindecarea trupului.

Dacă noi până acum nu am subliniat destul această parte, dorim să o facem în continuare și vom sublinia că și vindecările sunt o parte a eliberării și mântuirii desăvârșite care a avut loc pe crucea de pe Golgota. Noi nu trebuie să-I cerșim nici mântuirea și nici vindecarea, ci trebuie ca să-I mulțumim că ne-a dăruit-o deja. Dacă au trecut 800 de când a trăit Isaia și el a spus-o deja la timpul trecut, cu 800 de ani înainte ca să se împlinească „în rănilor Lui suntem tămăduiți”, ce să spunem noi astăzi după ce această mântuire a avut deja loc? Același lucru îl spunem și noi: „în rănilor Lui suntem tămăduiți”. Amin! Pune mâinile tale pe inimă și spune: „O, Doamne, eu sunt mântuit, eu sunt eliberat!” Aleluia! Cinste și laudă să fie adusă Domnului nostru! O soră a venit deja în față și dacă dorește să mai vină cineva în față atunci noi, împreună, ne vom ruga și vom crede. Îl vom crede pe Dumnezeu și vom proslăvi puterea mântuirii lui Dumnezeu. Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.

Gândiți-vă, care a fost lucrul deosebit când Domnul nostru a fost pe acest pământ? Vindecările! Vindecările au fost deosebite și El a vestit Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu. Dar El a vindecat pe cei leproși, pe cei orbi, pe cei șchiopi, El a vindecat pe toți și poporul a venit ca să-L asculte, a venit ca să fie vindecat. Cum a fost situația în slujba apostolilor? Cum a fost cu Pavel sau cu fratele Branham? Vindecările au fost lucruri importante acolo și lui i s-a spus: „Dacă ajungi ca oamenii să te creadă, atunci nimic nu va putea rezista rugăciunii tale, nici măcar cancerul”. Ce i se poate opune lui Dumnezeu? El este Creatorul, El este Mântuitorul, Dumnezeu este totul în toți și în toate și Domnul nostru a rostit, după învierea Lui, după ce a desăvârșit totul: „*Mie îmi este dată toată puterea în cer și pe pământ*”.

Frați și surori, noi acum ne unim într-un loc sfânt, sfântul și scumpul Nume al Domnului nostru Isus Hristos și ne punem pe noi și acest loc sub sângele Domnului nostru, sub sângele Legământului nou. Toată adunarea o punem sub conducerea și ungera Duhul Sfânt și Cuvântul lui Dumnezeu să se împlinească în voi, care ați venit în față. Primiți din partea lui Dumnezeu vindecarea, primiți-o și duceți-o acasă, s-a împlinit pentru voi pe crucea de pe Golgota. Lui, Domnului nostru și Dumnezeului nostru îi aducem cinstea. V-ați dedicat Domnului, ați primit sângele Lui, ați primit vindecarea? Atunci cinste și laudă să-i fie adus Domnului nostru! Cântăm „O, Aleluiah, s-a isprăvit”.

Tomas, vino și cântă cu noi „Numai să crezi” și eu voi merge și îmi voi pune mâinile peste cei ce au venit în față, așa cum este scris în Marcu 16: „veți pune mâinile peste cei bolnavi”. Iacov 5 și Marcu 16: „celor ce cred le vor urma aceste semne”. Noi nu trebuie să alergăm după aceste semne, ci aceste semne ne vor urma pe noi. Noi o credem! Cântăm împreună „Numai să crezi”.

Spunem „Amin!” și pentru faptul că Domnul este prezent, El se descoperă, El salvează, vindecă și eliberează. Noi primim prin credință ceea ce ne-a pregătit El. Vă rog frumos, primiți tot ce a făcut odată pentru totdeauna. Domnul nostru ca Mielul lui Dumnezeu și-a vărsat sângele, El, ca Mare preot, a intrat în Locul Preasfânt ceresc și a înfăptuit pentru noi eliberarea veșnic valabilă în ceruri. Dușmanul

poate să părăscă, poate să strige, poate să facă ce vrea, așa rămâne: noi suntem eliberați. Această eliberare nu este una temporară, ci este pentru veșnicie. Sângele legământului celui veșnic: „Eu voi încheia cu voi un legământ veșnic și făgăduințele date lui David sunt împlinite”. Domnul a încheiat legământul, făgăduințele sunt „Da” și „Amin” și Domnul le împlinește în prezența Lui. Când El este prezent se și împlinește și s-a împlinit.

Fratele Schmidt se va ruga cu noi.

Dumnezeul cel mare, noi îți mulțumim pentru harul și credincioșia Ta, căci Tu ne-ai vorbit și-Ți mulțumim pentru cuvântul Tău care a fost dovedit în mijlocul nostru. O, Doamne, toți aceia care au venit, au venit la Tine, Cel viu și adevărat. O, Dumnezeule, toți cred că Tu ești același și faci aceleași lucruri, Tu vindeci, Tu eliberezi și Tu mântuiești. Te rugăm, Isuse, rămâi în mijlocul nostru, în viețile noastre, cu fiecare în parte, cu fiecare ce s-a dedicat Ție spre lauda și cinstea Numelui Tău. Amin!